

PARAULES DEL PRIMER SECRETARI A LA TROBADA DE
DIPUTATS I SENADORS SOCIALISTES A LES CORTS GENERALS

Barcelona, 5 de febrer de 2010

Bona tarda, amigues i amics.

Sempre és un plaer poder compartir una estona amb vosaltres en aquestes jornades.

Sabeu que aquest no és un any qualsevol.

No ho és per la situació econòmica.

I no ho és perquè estem en any electoral a Catalunya.

Sens dubte, aquests dos elements marcaran l'agenda política del país.

I avui us volia parlar d'això, de com vull que afrontem els propers mesos, de quin crec que ha de ser el camí a seguir, de quina ha de ser la nostra feina, i de cap a on hem de dirigir tots plegats el nostre esforç.

Com us he dit, estem passant per moments difícils.

És molta la gent que ho està passant malament, i no és previsible que sortim de la crisi de l'economia real durant aquest any, l'inici de la recuperació sí, la recuperació no.

Per això és essencial que expliquen a cada ciutadà, a cada barri, a cada família, el que estem fent per la gent.

Les polítiques que estem aplicant, les mesures que hem pres des de fa mesos, més d'un any i mig, pràcticament dos anys, i l'esforç que ens caldrà fer a tots plegats per tirar endavant.

Perquè en moments com aquests el que cal és gent valenta, amb empena decidida a lluitar per sortir endavant, i polítics responsables, que tinguin clar quin és el seu projecte, i que l'apliquin i ho expliquin.

El nostre és un projecte amb un principis clars, la defensa del benestar i de la justícia social a Catalunya i Espanya, i hem de ser conscients que el nostre és un objectiu difícil d'assolir i també cal dir que la majoria de les vegades és difícil d'explicar fins i tot.

Sabeu que normalment, algunes mesures del govern que tenen transcendència pels ciutadans, tenen menys titulars que algunes notícies menys importants però de més impacte mediàtic, però no hem de defallir, perquè al final, la gent sap qui lluita per defensar els seus interessos personals i qui ho fa per defensar els interessos del país.

Estem prenent totes les mesures al nostre abast, les darreres setmanes:

- Hem impulsat al Parlament de Catalunya la reforma de la Renda Mínima d'Inserció, amb la finalitat d'augmentar el nombre de ciutadans protegits per aquesta prestació, que es va ratificar la setmana passada.
- El passat dimarts vàrem aprovarem un decret d'habitatge que beneficiarà d'una o d'altra manera a més de mig milió de famílies.

I sense anar més lluny, el passat dimecres el Govern va signar amb la Federació i l'Associació de municipis un acord per treballar conjuntament en mesures d'ocupació, un acord que forma part del pla de 30 mesures aprovat el passat més de desembre en concertació social amb els sindicats i els empresaris.

Una de les mesures signades és la que fa referència als Plans d'Ocupació Local, que suposa un pressupost extraordinari que hi aporta la Generalitat de 100 milions d'euros.

Una mesura que en col·laboració amb ajuntaments i consells comarcals permetrà la creació d'uns 25.000 contractes de treball nous abans del 30 de juny, contractes per a les persones aturades sense prestació, fonamentalment.

Potenciant amb aquest pla, a sectors emergents, de la nova economia:

- les energies renovables,
- l'eficiència i l'estalvi energètic
- i les TIC

Ajudant també al sector de la construcció, un sector especialment castigat per l'atur, promovent especialment la rehabilitació d'edificis i d'espais públics.

El Govern de la Generalitat pren mesures, i ho fa amb la determinació del que pensa que ara és el moment d'ajudar a:

- Treballadors aturats que han participat en programes formatius.
- A joves de fins a 30 anys amb un nivell formatiu mitjà.
- I a treballadors amb discapacitat i altres col·lectius en situació de risc d'exclusió laboral, garantint la presència equilibrada des del punt de vista del gènere.

Amigues i amics, no ens podem aturar, perquè la gent no ens ho perdonaria.

Precisament perquè estem davant d'un moment difícil, cal gent seriosa al capdavant.

I en aquest sentit us volia fer una reflexió sobre un debat que s'està produint aquests dies, em refereixo al de les reformes econòmiques.

La dreta catalana i espanyola no està preocupada per la crisi, sinó per les eleccions, per això no han fet cap proposta per sortir de la situació, ni ajuden als govern progressistes en la seva tasca de lluita contra la crisi.

La dreta catalana i espanyola tenen una cosa en comú, porten temps demanant reformes, i ara que es posen propostes sobre la taula per a la seva discussió han decidit que no és el moment.

Que el que calen són eleccions.

Que el que necessita el país és que ells governin, i després ja es veurà.

No podem estar d'acord.

Ja sabeu que jo fa temps que parlo d'algunes de les reformes que necessitem.

Reformes estructurals que cal aplicar a l'economia espanyola:

- Reforma del Sistema de Relacions Laborals i del sistema de pensions públiques,
- Reforma del Sistema Educatiu,
- Reforma del Mercat de l'Habitatge, i
- Reforma de determinats Sectors dels serveis.

El Govern de l'estat ha encetat el debat, i defugir-lo i mirar cap a un altre costat, després d'haver demanat reiteradament que es produeixi, és molt irresponsable.

I això és el que està fent la dreta i els seus aliats.

Callar.

Amagar-se.

Xiular.

Esperar.

I desitjar que la cosa empitjori.

Amics i amigues, si tenim sentit de la responsabilitat i pensem en les generacions futures, hem d'actuar, i cal abordar aquestes reformes. Ara és el moment de ser valents, de discutir, de dialogar, d'arribar a acords, i de preparar a Catalunya i a Espanya pel futur, perquè del contrari estarem cometent tots plegats una gran irresponsabilitat.

I també ens caldrà fer alguna reflexió en torn a les causes de la crisi, els seus culpables principals, les seves conseqüències i les mesures a prendre perquè tot plegat no torni a passar.

En aquest sentit, el sistema financer i els seus responsables també hauran de fer alguna reflexió, tant pel que fa a la seva responsabilitat en l'actual situació econòmica, com pel que respecta al fet que ara toquen sacrificis, de tots, d'ells també.

La responsabilitat dels dirigents progressistes és treballar pels ciutadans i parlar clar, i davant d'aquesta crisi, la nostra obligació és minimitzar els seus efectes i no permetre que mai més el

neoliberalisme ens pugui portar a una situació com aquesta, la que hem patit. Que aquestes idees que han fracassat no tornin a reeixir.

Per tant, ara:

- Mesures anticrisi.
- Ajuda als que més ho necessiten.
- Reformes estructurals dialogades i amb consens.
- I fer el que estigui al nostre abast per aconseguir que aquesta situació no es torni a repetir, si més no, cometent els mateixos errors.

Us deia al principi que aquest també serà un any difícil perquè a la tardor hi hauran eleccions al Parlament de Catalunya.

Seràn unes eleccions complicades, marcades bàsicament per dos elements:

- En primer lloc, la crisi econòmica, que està tenint efectes molt negatius sobre milers de famílies i empresaris.
- El segon, és potser, un element més subjectiu, però real i que tindrà molta importància.

La dreta catalana, quan no governa no vol que les coses funcionin, crea pessimisme, i no confia en Catalunya i les seves possibilitats, i

aquest fet, a part de ser una greu manca de respecte pel país, genera un ambient de crispació constant que allunya a la gent de la política.

I per combatre aquest fet, el PSC necessita de tots els seus diputats, de tots els seus afiliats, de tota la seva força.

Us necessita explicant als ciutadans què hem fet els darrers anys, quins són els nostres projectes de futur, i perquè, Catalunya té un futur més pròsper amb els socialistes al capdavant.

Sabeu que sóc un home tranquil, callat i serè.

Però sé perfectament quan cal determinació per prendre decisions, i les prenc, i amb la mateixa determinació estic, estem tots plegats, disposats a explicar al conjunt de la ciutadania el que penso que ara necessita Catalunya.

El nostre és un projecte clar:

- Un projecte progressista: de justícia i benestar social.
- I catalanista: que vol desplegar eficientment l'Estatut de Catalunya, que és el que marca el nostre horitzó d'autogovern. I aquest catalanisme, i la defensa del nostre Estatut, és precisament la nostra forma de contribuir a la construcció d'Espanya.

Haureu vist els darrers dies una campanya engegada pel PSC que diu:

Temps difícils, gent seriosa.

Doncs no podria resumir en menys paraules el que vull proposar als catalans pel futur.

El projecte d'un partit seriós.

Perquè ara no necessitem invents, ni pensar avui una cosa i demà una altra.

No podem prometre futurs irrealis.

Que ningú ens busqui en un altre lloc, perquè no ens trobarà.

Sabem bé el que volem per Catalunya, benestar i autogovern, i amb tota la tranquil·litat podem dir: no som ni serem independentistes, som progressistes i catalanistes.

I no renunciarem als nostres principis, encara que això suposi perdre les eleccions.

Alguns en canvi estan disposats a perdre els seus principis a canvi de guanyar les eleccions.

Vull que siguem capaços, tots plegats, d'explicar a la gent que ara no és el moment de gent que vol fer invents amb el país.

És el moment de ser valents, però responsables.

Hem de ser ambiciosos, però realistes.

Ha arribat el moment en que cadascú haurà de dir on vol portar el país.

Perquè Catalunya no se'n pot refiar d'aquells que avui van al notari, demà són independentistes, i demà passat pactaran amb els que porten anys atacant Catalunya.

El PSC us necessita en aquesta tasca d'explicació, i us demano com a primer secretari un esforç sense precedents, perquè cada dia compta, cada persona compta, cada explicació compta.

Compto amb vosaltres i us agreixo la feina que esteu fent, la que heu fet al llarg d'aquest període, i la que fareu els propers mesos.

Res més. A continuar treballat tots plegats.

Moltes gràcies i endavant.